

spørgsmål henhørte under FN's kompetence, vedtoges forslaget, dog med tilføjelse, at kompetencespørgsmålet skulle gøres til genstand for drøftelse mellem de to organisationer, inden konventionsforslaget kom til fornyet drøftelse ved 2. behandling.

Under hensyn til de synspunkter, som FN's generalsekretær herefter havde gjort gældende, samt til at en række regeringer havde ønsket, at den omhandlede bestemmelse skulle udgå, oplyste de danske og svenske regeringsrepræsentanter på deres respektive regerings vegne, at de ikke ville kræve bestemmelsen bibeholdt, men forelagde i stedet sammen med den norske regeringsrepræsentant et udkast til en resolution, hvori FN's opmærksomhed henledes på betydningen af, at der træffes effektive foranstaltninger til sikring af gennemførelsen af et forbud mod anvendelse af koncentrationslejre eller deportation af nationale mindretal. Resolutionen, som vedtoges enstemmigt såvel i komitéen som konferencens plenum, bringes i oversættelse nedenfor side 34.

Det blev i komitéen understreget, at den foreslåede konvention supplerede konventionen af 1930 om tvangsarbejde, men at den i øvrigt ikke kunne betragtes som en revision af denne.

Ved den endelige afstemning i konferencens plenum blev konventionen vedtaget med 240 stemmer. Ingen stemte imod, medens 1 delegeret afholdt sig fra at stemme.

Oversættelse.

Konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde.

Den internationale arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af det internationale arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 40. møde den 5. juni 1957,

som har drøftet spørgsmålet om tvangsarbejde, der er opført som 4. punkt på mødets dagsorden,

som har bemærket sig bestemmelserne i konventionen om tvangsarbejde af 1930,

som henviser til, at der ifølge konventionen om slaveri af 1926 skal træffes alle fornødne foranstaltninger for at forhindre, at tvungent eller pligtmæs-

sigt arbejde udvikler sig til forhold, der svarer til slaveri, og at det i den supplerende konvention af 1956 om ophævelse af slaveri, slavehandel samt ordninger og metoder svarende til slaveri er bestemt, at arbejdstjeneste til afsoning af gæld samt livegenskab fuldstændigt skal afskaffes,

som er opmærksom på, at det i konventionen om lønbeskyttelse af 1949 er bestemt, at lønnen skal udbetales med regelmæssige mellemrum, og at der ikke må benyttes aflønningsmetoder, der fratager arbejderne en reel mulighed for at bringe arbejdsforholdet til ophør,

som er blevet enig om vedtagelsen af yderligere forslag med hensyn til afskaffelse af visse former for tvungent eller pligtmæssigt arbejde, der udgør en krænkelse af de menneskerettigheder, der er omhandlet i De forenede Nationers pakt og nævnt i den almindelige erklæring om menneskerettigheder, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention,

vedtager idag den 25. juni 1957 følgende konvention, der benævnes „Abolition of Forced Labour Convention, 1957“:

Artikel 1.

Ethvert medlem af den internationale arbejdsorganisation, som ratificerer nærværende konvention, forpligter sig til at afskaffe og ikke gøre brug af nogen form for tvungent eller pligtmæssigt arbejde:

- a) som middel til politisk tvang eller opdragelse eller som straf for at have eller give udtryk for politiske synspunkter eller synspunkter, der ideologisk strider mod den vedtagne politiske, sociale eller økonomiske orden;
- b) som metode til at hverve og anvende arbejdskraft med henblik på økonomisk udvikling;
- c) som middel til opretholdelse af arbejdsdisciplin;
- d) som straf for deltagelse i strejker;
- e) som middel til forskelsbehandling på grund af race, social stilling, nationalitet eller religion.

Artikel 2.

Ethvert medlem af den internationale arbejdsorganisation, som ratificerer nærværende konvention, forpligter sig til at træffe effektive foranstaltninger til at sikre en øjeblikkelig og fuldstændig ophævelse af tvungent eller pligtmæssigt arbejde, således som det er defineret i nærværende konventions artikel 1.